

[Maisted]

man har et fornuftigt kontrolsystem, så er jeg med på til hver en tid at ændre det, det er da logisk, hvis det kan sikre disse grupper organisationsfrihed. Det, jeg fremhævede, og det væsentlige i den sag er, at det ikke er lavet af hensyn til advokaterne og lægerne, men udelukkende for at beskytte befolkningen mod overgreb fra advokaters og lægers side.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Kaj Poulsen for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er nok ikke nogen tilfældighed, at det er for grupper i samfundet, der er bedre stillet, man har lavet lovgivning på dette område.

Hr. Maisted bad om eksempler. Hr. Maisted kan blot se, hvad der har været af eksempler inden for hans forhenværende parti inden for de sidste par år, hvad der er sket i retspraksis, hvad der er sket i Advokatrådet, så har han svaret på det spørgsmål, han har stillet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Maisted for en kort bemærkning, og derefter går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det var da noget øredøvende vrøvl, hr. Kaj Poulsen fremkom med. Man har set, at disse organisationer efter deres opfattelse varetog klienternes interesse. De mennesker, hr. Kaj Poulsen henviser til, mistede jo netop deres bestalling, hvis man mente i disse lovfæstede organisationer, at befolkningens interesse ikke var varetaget.

Hr. Kaj Poulsen har været med til at gennemføre den lovgivning, og hvis han mener, at der skulle have været ændret på den, hvorfor i alverden er socialdemokratiet så ikke kommet med forslag og har fået ændret den, så vi kunne få organisationsfrihed for læger og advokater og samtidig beskytte befolkningen mod eventuelle misbrug fra lægers og advokaters side? Det forstår jeg ikke.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne komme med et par bemærkninger om forespørgslen.

Det radikale venstres syn på organisationer fremgår helt klart af vor landsmødeudtalelse af 20. september 1981, hvorfra jeg med formandens tilladelse vil citere:

»Det radikale venstre anerkender organisationernes ret til at varetage medlemmernes faglige og økonomiske rettigheder.«

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at vi føler det urimeligt, at organisationerne kan opkræve tvangsbidrag til politiske partier. Vi opfordrer derfor organisationerne til selv at bringe det forhold i orden, idet vi naturligvis ellers tvinges til at fremsætte lovforslag om det.

Vi mener, at organisationerne selv bør kunne trække grænserne for deres arbejdsområder, og vi mener ikke, der er grund for folketinget til at blande sig i det område. Vi kan derfor ikke stemme for dagsordensforslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Denne forespørgselsdebat handler om fagforeningsfrihed. Hvad er frihed for en størrelse? Er det frihed, at det enkelte menneske frit kan vælge hvad som helst eller fravælge hvad som helst? Det borgerlige samfund har faktisk en lang række restriktioner. Nogle er fornuftige, andre er undertrykkende. Det skal jeg ikke komme ind på her.

Hvad betyder det, at lønarbejdere skal have ret til at fravælge et fagforeningsmedlemskab eller ret til at vælge at organisere sig i en gul fagforening, en splittelsesorganisation? Lønarbejdernes helt afgørende ufrihed består i et afhængighedsforhold til de kapitalister, som besidder privatejendomsretten til produktionsmidlerne.

For at sikre sig nogle anstændige løn- og arbejdsforhold har lønarbejderne slået sig sammen i fagforeningerne. De mødte lige fra starten modstand fra borgerskabet. Fagforeningerne måtte, da de blev dannet, føre meget langvarige kampe for overhovedet at få anerkendt retten til at organisere sig, og den dag i dag ser vi mange fagligt aktive medlemmer af fagforeningerne blive fyret.

VS er i mangt og meget – det har vi sagt mange gange – uenig i, hvad der sker i en-